

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 148/05
19.09.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Горана Чавлине, Бате Цветковића, Анђелке Станковић и Зорана Савића, чланова већа и саветника Гордане Бурлић, записничара, у кривичном предмету против оптужених **АА и ББ**, због кривичног дела разбојништва из члана 168. став 2. у вези става 1. Кривичног закона Републике Србије, у вези члана 22. Основног кривичног закона, одлучујући о жалбама бранилаца оптужених, изјављеним против пресуде Окружног суда у Панчеву К.10/04 од 14.10.2004. године, у седници већа одржаној 19.09.2005. године, у смислу члана 375. Законика о кривичном поступку, у присуству браниоца оптуженог ББ, адвоката АБ, а у одсуству уредно обавештених Републичког јавног тужиоца и оптуженог ББ, за кога је присутни адвокат изјавио да је обавештен, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе бранилаца оптужених ББ и АА, а пресуда Окружног суда у Панчеву К.10/04 од 14.10.2004. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Окружног суда у Панчеву К.10/04 од 14.10.2004. године, оптужени АА и ББ су оглашени кривим за кривично дело разбојништва из члана 168. став 2. у вези става 1. КЗ РС и у вези члана 22. ОКЗ и осуђени на казне затвора и то оптужени АА, на јединствену казну затвора у трајању од пет година, а оптужени ББ, на казну затвора у трајању од четири године, при чему им се у изречене казне урачунава време проведено у притвору од 30.11.2003. године до 30.12.2003. године. Оптуженом АА је изречена мера безбедности одузимања предмета и то пиштоља марке "ЦЗ" М-88, калибра 9мм, заједно са два метка. Оптужени су обавезани да плате суду на име паушала износ од по 5.000,00 динара, а солидарно да плате трошкове кривичног поступка у износу од 796,37 динара.

Против наведене пресуде, жалбу је благовремено изјавио бранилац оптуженог ББ, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о казни, с предлогом да се побијана пресуда укине и предмет врати истом суду на поновно суђење или да се преиначи, у смислу жалбених навода.

Жалбу је благовремено изјавио и други бранилац овог оптуженог, због одлуке о казни, с предлогом да се побијана пресуда преиначи и оптуженом изрекне блажа казна.

Жалбу је благовремено изјавио и бранилац оптуженог АА, због одлуке о казни, с предлогом да се побијана пресуда преиначи и овом оптуженом изрекне блажа казна.

Републички јавни тужилац у поднеску Ктж.274/05 од 05.04.2005. године, предложио је да се жалбе бранилаца оптужених одбију као неосноване, а да се првостепена пресуда потврди.

Врховни суд је у седници већа, одржаној у смислу члана 375. ЗКП, у присуству браниоца оптуженог ББ,

адвоката АБ, а у одсуству уредног обавештених Републичког јавног тужиоца и оптуженог ББ, за кога је присутни бранилац навео да је обавештен о одржавању седнице већа, размотрио списе предмета, испитао побијану пресуду, ценио наводе у жалбама и предлог Републичког јавног тужиоца, па налази:

Жалбе су неосноване.

Побијана пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка, нити повреде кривичног закона, на које Врховни суд, као другостепени суд, у смислу члана 380. став 1. тачка 1. и 2. ЗКП, пази по службеној дужности, нити битне повреде на које се жалбом браниоца ББ, указује.

Неосновано се жалбеним наводима браниоца оптуженог ББ истиче да је учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, односно да је изрека пресуде неразумљива, противречна разлозима пресуде. Из описа радњи наведених у изреци побијане пресуде, произилазе сва битна обележја бића кривичног дела разбојништва из члана 168. став 2. у вези става 1. КЗ РС, за које су оптужени побијаном пресудом оглашени кривим. О свим одлучним чињеницама, дати су довољни, јасни и правилни разлози који не садрже противречности, нити је изрека пресуде противречна датим разлозима. Одбране оптужених су детаљно цењене како појединачно, тако и у односу на остале изведене доказе, па се жалбени наводи овог браниоца оптуженог ББ, да је побијана пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, оцењују неоснованим, с обзиром на то да се из наведених разлога, види и који докази потврђују одлучне чињенице о извршењу кривичног дела, како првостепени суд цени изведене доказе и да дати разлози одговарају садржини изведених доказа.

Побијајући утврђено чињенично стање, бранилац оптуженог ББ, у суштини побија правилност оцене изведених доказа, наводећи да је из изведених доказа првостепени суд погрешно закључио да су оптужени заједно употребили силу, када је неспорно да је оптужени АА, пиштољем ударио у стакло возила, а да је оптужени ББ, прснуо сузавац, па није јасно у чему се састоји заједничка употреба силе.

По оцени Врховног суда, правилно је првостепени суд оценио изведене доказе и утврдио да су оптужени АА и ББ, на начин и под околностима, како је то описано у изреци првостепене пресуде употребом силе, одузели туђе покретне ствари у намери да њиховим присвајањем себи прибаве противправну имовинску корист тако, што су приметивши оштећеног да узима новац од продаваца на тезгама на бувљаку, пратили га, па када је овај ушао са црном торбом, у којој се налазио прикупљени новац, у бели комби марке "___" рег. бр. ___, ставили капе фантомке на главу и дошли до комбија. Тада је оптужени АА, рекао оштећеном "Отвори врата" и пиштољем марке "ЦЗ" М-88, калибра 9мм, без серијског броја ударио у лево лептир стакло са стране возача. Оштећени се померио на место сувозача, да би оптужени АА, овим пиштољем разбио десно лептир стакло са стране сувозача, а оптужени ББ, попрскао оштећеног сузавац спрејом. Оштећени је тада изашао из комбија на лева врата и почео да бежи држећи торбу са новцем. Оптужени су га сустигли, оборили на земљу (што је утврђено на основу исказа оштећеног датом пред истражним судијом на записнику о саслушању сведока од 08.12.2003. године) и ударили га неколико пута у пределу главе, а оптужени АА му отео торбу из руку и на тај начин су од оштећеног одузели и присвојили туђу покретну ствар – торбу са новцем у којој је било 942.460,00 динара, 7.500 америчких долара и 1.500 евра. У наставку догађаја, оптужени прескачу металну ограду паркинга, долазе до путничког аута марке "___", рег. бр. ___, власништво оптуженог ББ, који је био паркиран са леве стране поред надвожњака посматрано из правца Панчева и улазе у ауто. Ауто је ставио у погон оптужени ББ. Возио је у ВВ, где је дошло до саобраћајне незгоде. Оптужени АА је покушао да са торбом, у којој је био новац, побегне, али је ухваћен, а новац је касније враћен оштећеном.

Чињенично стање је утврђено на основу исказа оштећеног ГГ и на основу одбране оптужених који су у потпуности признали извршење кривичног дела. Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно је првостепени суд закључио да су оптужени поступали, заједно, односно да су дело остварили заједничком акцијом – сарадњом, с обзиром на то да је код њих постојала свест о заједничком деловању, тако што су организовано, сваки од њих, предузимао одређене радње, које скупа чине обележја овог кривичног дела, прихватајући предузете радње другог као своје, а у циљу прибављања противправне имовинске користи (оптужени ББ је видео да оптужени АА код себе има пиштољ у џепу, учинило им се интересантним што оштећени ромске националности, прикупља новац са више тезги и то веће суме новца, пратили га и при том набавили на оближњој тезги две плетене капе црне боје и на лицу места маказама изрезали прорезе за очи, а када је оштећени ушао у комби, оптужени су навукли капе и пришли вратима комбија где је седео оштећени, оптужени АА је уперео пиштољ у оштећеног, да су оба оптужена пришли са друге стране возила, да је оптужени АА пиштољем разбио стакло, а оптужени ББ прскао сузавцем према оштећеном, да су оптужени пришли оштећеном када је овај изашао из комбија покушавајући да им побегне, да су се отимали око торбице коју је држао оштећени, да га је оптужени ББ ударио неколико пута, а оптужени АА

му одузео торбу са новцем и потрчао према огради, да га је оптужени ББ пратио...).

Правно квалификујући утврђено чињенично стање, правилно је првостепени суд поступио када је нашао да се у радњама оптужених АА и ББ, стичу законска обележја кривичног дела разбојништво из члана 168. став 2. у вези става 1. КЗ РС, у вези члана 22. ОКЗ, а код оптуженог АА и кривично дело неовлашћеног набављања, држања и ношења ватреног оружја и муниције из члана 33. став 1. ЗООМ РС, а како је код оба оптужена утврђена намера да присвајањем туђих покретних ствари прибаве себи противправну имовинску корист, то су поступали са директним умишљајем.

Испитујући побијану пресуду у делу одлуке о казни, Врховни суд налази да су жалбени наводи бранилаца оптужених неосновани. Наиме, првостепени суд је правилно утврдио околности које су од значаја приликом одмеравања казни у смислу члана 41. ОКЗ и то од олакшавајућих околности да се ради о релативно младим људима, без деце, с тим што оптужени ББ живи у ванбрачној заједници, да је оптужени ББ трајно ослобођен служења војног рока, да су се у међувремену запослили, скромнијих материјалних примања и материјалног стања, да су се искрено држали пред судом и у одређеној мери допринели утврђивању чињеничног стања, да је од извршења кривичног дела протекло више од 11 месеци, а да нису поновили кривично дело, да је оштећеном у потпуности враћен новац, а од отежавајућих околности да су раније осуђивани и то оптужени АА два пута за кривично дело крађе, а као малолетнику му је изречена мера појачаног надзора од стране органа старатељства за кривично дело тешка крађа, а оптужени ББ је осуђиван, због кривичног дела тешка крађа, а као малолетнику му је изречена мера појачаног надзора од стране родитеља и стараоца, због кривичног дела тешка крађа, али је и поред тога нашао да олакшавајуће околности представљају особито олакшавајуће околности, па је применом одредби о ублажавању казне из члана 42. и 43. ОКЗ, оптуженом АА правилно утврдио појединачне казне затвора и то за кривично дело разбојништво из члана 168. став 2. у вези става 1. КЗ РС, казну затвора у трајању од четири године и шест месеци, а за кривично дело неовлашћено набављање, држање и ношење ватреног оружја и муниције из члана 33. став 1. ЗООМ РС, казну затвора у трајању од једне године и изрекао јединствену казну затвора у трајању од пет година, а оптуженом ББ за кривично дело разбојништва из члана 168. став 2. у вези става 1. КЗ РС изрекао казну затвора, у трајању од четири године, налазећи да су изречене казне адекватне тежини учињених кривичних дела, степену кривичне одговорности и друштвене опасности оптужених као извршилаца и да ће се овим казнама остварити сврха кажњавања предвиђена чланом 33. ОКЗ.

Из изложеног, на основу члана 388. ЗКП, Врховни суд је одлучио као у изреци пресуде.

Записничар, Председник већа

судија,

Гордана Бурлић, с.р. Јанко Лазаревић, с.р.

За тачност отправка

ан